

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Vu iméni překmurszke evangelicsanszke sinyorije reditel i vödávnik: Fliszár János, Murska Sobota.

Rokopíszki sze morejo v
::: Puconce poslati. :::

Cejna na cejlo leto 20 din., v zvönsztvo 30 din., v Ameriko i Dol., edne numere 2 din.

Naprejplacsilo gorivzeme vszáki ev. düh. i vucsitel. Csek racsuna st. 13,586; imé „Düsevni liszt“ Puconcl.

Na nôvo leto.

„Jezus Krisztus, kí je bio vcseraj i dnesz, tisztí bode i nadale.“ (Zid. 13, 8.)

Leto pride i odide. Lüdje, národje pridejo i minéjo. Znamenita iména sze szkázejo z-globocsine vrémena i z válovja ti naszedüvájöcsi sztotin lét. Ali edno imé osztáne i bode, steroga nepo'zréjo deszetin i sztotine lét. Tö je Jezus Krisztus. Jezus Krisztus de do vekoma!

Jezus Krisztus vcseraj! Tijpreszvet-seni, vucseni denésnyi lüdje radi Jezusa za csloveka vcserásnyega vrémena imenü-jejo, za pobo'znoga Herosza, koga naznanye je z-vcserásnyim dnévom dokoncsano. Isztina? Ali prvle, kak szo sze ti dvojtívájöcsi i spolívcí narödili, je 'ze Jezus Krisztus bio. Nyegovo imé sze je 'ze po cêlom szvéti glászilo. I prvle, kak je etoga szvéta fundament polo'zeni, je 'ze bio Krisztus, kak edna vecsna rêcs pri Bôgi. Po Krisztusi, kakti delajöcsoj bo'zój môdrosztí je szvét i nyega vrémen sztvorjeno i szvéta národov zvelicsanye dokoncsávano. Cseresz velkoga prvésega vrémena do denésnyega dnéva sze szvétí imé Jezus Krisztus!

On je bio nas Zvelicsitel od nasega detinsztva mao. Pri szvétom krszti, pri osznávlanyi nasem, pri konfirmácii i vu cêlom nasem 'zítki je znami. Sztarisje nasi, kí szo nász hránili, szo 'ze dávno odhájali od nász, priátelje nase mladosztí szo nász osztavili, li szamo Krisztus je k-nam

veren, on nasz neosztávi. Jedíno on je nas nájvernési priátel, zagovorník i varivács nas, za stero szmo nyemi düzni z-szrdc nasi hválo darüvati.

Jezus Krisztus dnesz! — právi te preszvet-seni i zevcseni szvét, Krisztus 'ze dneszdén kaj nema praviti, nema tákse znamenitosztí, kak vu zacsétki. Mogöcse bi vu vezdásnyem vrémeni edno bögso, ali pa nikakse vöre nê potrebüvao szvét, li szamo znánye, jákosztno kulturo, môdroszt, národén düh i. t. v. Pri vszém tom je pa Jezus Krisztus dnesz tüdi rávno tak potreben, kak gdakoli. Vezdásnye vrémenenüca ednoga nôvoga zvelicsíela. Vezdásnye vrémen nemore gori náidti edno nôvo pravico i zvelicsanye. Vsze szvetszko modrúvanye, probanye je zobsztonszko. Zvelicsitel i zvelicsanye je za denésnye vrémen rávno tak, kak za prvése, li szamo Krisztus, kí je to vcseránye, prvése vrémen mentüvao i zdr'zí to vezdásnye, kí je szvétí prineszao mír, tröst, pravico i darüvao môcs za vsza vugodna. Odsztö-piti od Jezusa i tániháti nyega rávno szamo za toga volo, ár je Jezus vu denésnyem vrémeni 'ze nê moderno, bláznoszt bi bila. Dosztakrát szmo 'ze szkúszili, ka za stero je szvét od vrémena, do vrémena láhkao, ár je moderno bilö, je li hitro nemoderno, zavrzéno grátalo. Jedíno nepremenyávno, örocsno osztáne vu tom li szamo imé: Krisztus! Tö imé, stero je bilö 'ze blüzi dvé jezero lét vszém národom yretina môcsi i edna gvüsna dácsa, z-ste-

rim je on pokázao, ka je dober, sztálen, nepremenlívi kincs za vsza i nê szamo za nisterna vrêmena. Szlobodno sze tak na Nyega naszlányamo, pri Nyem osztánemo i bláznoszt bi bíla odnyega odsztôpiti i meszto trde pecsíne na pészecsni nesztálen fundament cimprati!

Jezus Krisztus je na vszeveke. Prisesztnoszt nam bode szvedocsila, ali escse bole tá vekivecsnoszt, ka je Jezus nê bio szamo vserásnyega i denésnyega vrêmena mó'z, nego te vszamogôcsi Boží szin, kí je odvekamao bio, doveka bode i ládao de. Szvetszka stímánya, kríve idee, hamisni prorocke prídejo, probali do, ali nászhaja nedoszégnejo — pá odídejo i minéjo. Cslovecse dúse, stere sze nedájo od Bogá poravnávatí, do escse doszta teskoga mladjá gonile, doszta nedísécsega cvêtja rodíle, stero brezi haszka povêhne. Ali krisztsanszki národje po vrêmeni sze vszígdar bole i bole k-Krisztusi priblízájo i po nyegovom dúhi sze dájo voditi, tak da k-koncovi Jezus bode jedíni goszpôd nébe i zemle. Záto je prisesztnoszt i vekivecsnosztí zálog jedíno li On. Vsze ka na etoj zemli jeszte, vsze ka mí za drágo, za sztálno míszlimo, vsze, ka dnesz vaía, po létí preide, znícsi sze, ali Jezus on osztáne do vekoma, on szvoje verne

neosztávi, nego je vküp z-szebom vrêd vu vekivecsen 'zítek k-Ocsi vu nebésza pripela.

KOVÁTS KÁROLY.

Dr. Luther Márton.

Nasi veliki mó'zov 'zítek szpoznati je nam jáko znamenito i velike vrêdnosztí znánye. Mí premáli lúdję, csi po ti veliki mó'zov sztopáji hodimo i nyé naszledújemo, hodimo zisztinom po právoj, vu nebésza pelajôcsoj pôti. Pôleg vszega toga je nam evangelicsanom nevajeno potrebna du'zaoszt nasi veliki, znameniti mó'zov 'zítek vu szvojoj právoj bodôcsnosztí szpoznati, ár kém prednyési, odlícnsési stoj jeszte, kém pobo'znésega 'zitka je, tém vecs nevoscscenyákov i nepriátelov má, tém ga bole blátijo i nevrêdno ogrizávajo. Vu prvêsoj numeri szmo 'ze píszali od nasega velikoga reformátora. Pôdrli, pobili szmo ono potvárajnye, z-sterim nyega nepriátelje radí poni'závajo, blátijo, gda nyemi tó na ocsi mecsejo, ka je on praj vero osztavo i príszege prelomec bio.

Edno drúgo znáno ogrizávanye, z-sterim ga nepriátelje potvárajajo je, ka ga za grobiána szôdijo. Nê je csúdo — právilo — vídî sze na nyem rodjenjá nyegovoga prôszta páverszka bodôcsnoszt, ár je prôszti roditelov szin bio. Nega vu nyem nika elegántnoga, neszhobleni je ines-

Podlíztek.

Patikáriusova biblia*)

(Z verepregányanya vrêmena.)

(Po Luther drústvi z-vôdání kníg píszao i poszlovensao FLISZÁR JÁNOS.)

Mári vertinya (tú'zna goszpá) je rávno to szlédnye gladjenje odprávilu vu hízi, z-práh bríszanya capovjem escse ednôk vdíljek szpotegnola po prôsztoj híznoj szprávi, potom je z-íszkajôcsim poglédom cêlo hízo preglédnola, csi gder nê trbê

*) Zgôdilo sze je v-1604.-tom leti v-Kassa váراسi, gda je Rudolf král na grof Belgiojoso Parbiáno Jákoza zavúpao „jeretike“ vôprepraviti. Pôleg sztári píszem sze je te zgôdilo, ka je Lippárd Mihály patikáriusa Barbiáno na 100 zláti pokastigao za toga volo, ka je domá evange-liom meo i csteo.

escse kaj vsiníti. Med dverami sze szká'ze Lippárd Mihály patikárius, kí je velki (eden kláster viziki) kusztí cslovek bio. Szrédnye vszti, nád-bôgse môcsi mó'z, vlászje szo nyemi namali szetiti zácseli, stero sze nyemi je jáko paszalo. Z-obráza, z-ôcsi sze nyemi je dobrotivnoszt, z-osztri tégov i z-vizikoga csela sztalaoszt svétíla. Gláve dr'zánye je plemenito, govorénya modor prijaznivi, vszáka nyegova rêcs má meszto. Szrdcé nyemi je Bôg z-zláta, karakter pa z-ocla szformálívao.

— Gyarmati János kurátor je bio primeni, malo prve je sô domô. On prav má, da tak právi, ka v-taksoj nevolnoj sztávi du'ze nemremo osztánoti. Od onoga vrêmena mao, kak nam je grof z-szilov vkraj dao vzéti církev i dühovniko pregnao, tak da bi sze Szv. píszma rêcs szpommila nad nami: „Zbijem pasztéra i razbe'zijo ovcé.“

— Ali pítam vász, goszpôdje, ka znáte vícsiníti — ercsé med nyé Mári vertinya. Proszno

cse sze pred prednyšimi ponfziti; pod gosz-podszkoga réda oblékov je li páverszki grobian osztano.

Prvle, kak bi etoga potvárjánya isztinoszt pregledávali szi dvoje delo mámo pred ocsi posztavití. Obrvim neszimimo Luthera z-vezdásnyega vrémèna merov merítí. Pred 400 létmi je lúdi govorènye i djánye od vezdásnyega do-szta bole sziróvo, ne prebráno biló. Escse vu predgaj szo rázlocsni popevje neszho-blene recí lícsali eden próti tomi drúgomi, káksa sze dnesz-dén 'ze negodíjo.

Obdrúgim, neszimimo pozábíti, ka sze je Luther rávno pred cslovecsov vísosztjov nevkleknyeno podati bojúvao i próti teženój odvísesztnoszti protivio. Pred nyim je szamo edna vísoszt bíla: pravica. On sze je jedíno pred pravícov nevkleknyeno pódao i nyó predvszém prestímao, ali cslovecso mesterszko vísoszt je nê steo szpoznati.

Rim i pápostvo je pa vu onom vrémèni táksa zmo'znoszt bíla, stera je odvszákoga odvísenoszt i podánoszt zahtevala i csákala. Prílicsna récs je bíla: *Roma locuta res finita*. Tó je tó, ka je pápa pravo, tiszto je szvéto bíló, ober tisztoza szi je nê bíló szlobodno vecs premislávati, tiszto szi je podati trbèlo. Zadoszta nam tó preszvèti Galilei módroga znanca csin, kí je zvézd zbrodjávec bio i nájprvle je nazvészto ono znánye, ka sze zemla okóli szunca obrácsa

(stero zdá 'ze vszáki osznovne sóle vucseník zná). Gda je tó pravico on zácsao glásziti, je vu velike mreže; prisao. Rimszki pápa ga je v-temnico dao vrzti, zaka vüpa tákse vcsiti, ka sze zemla obrácsa. Popevje szo ga na szmrt oszódili. Na grmade szmrt, zaká tákse vcsi, stero sze z-pápa vcsenyom protiví. Pápa je nê szamo vu církevní dugovánaj bio te nájvísisi szodec, nego vu szvétszki túdi. Szíromák Galilei sze je li tak réso grozne szmrti, ka je od szvojeja vcsenyá odsztópo. Vnógi szo previdili, ka pápa eta velika ob-lászt vsze znanosztí napréidenye zasztávi i ne-omogócsi.

Jeli bár, csi je szamo ono pravica, stero li eden cslovek vcsi, teda ovi drúgi nemajo récsi, ovim szi tak nê trbè premislávati, brodíti, nego kak náme sztváré szebé podati, voditi sze szamo od ednoga csednoga csloveka, od rimszko-ga pápa.

Tó je nê steo Luther, záto sze je bojúvao próti nevkleknyenój vísoszti, záto je zahtévao csloveka neodvísenoszt i szlobodcsino, ár vu vszákom csloveki 'zivé Bo'zi dúh, vszáki cslovek má jus szi premisláv ti i zbrodjávati, vszákoga csloveka du'znoszt je szvoje znánye povéksávati, szebé osznávati i znanosztí popolnoszt napré pomápati.

Prívszem tom sze je pa Luther vu távárí-sivanyi dr'zao oni vorcanov, stere je postenyá

szte poszlali v-Prága váras, vóposzláni nazavtípniki szo túdi tam müdíti prisziljeni v-kralá preklati; i ni z-ednoga nede, kak sze vídi nika. Zemla je escse zm'rznyena bíla, gda nam je grof církev vkraj vzéo. I 'ze sze je zíma nazáj med bregé potégnoła, szadoveno drevje popovíé szpüsczáva. Ali vu Bo'zój hí'zi escse itak z-kadílom majúcszejó minisztránszki pojbjé.

— Escse i lúdi eden tao túdi vneszéjo od nász, — vszecsé med nyé Lippárd. Kak je For-gács püspek gori poszvéto církev, szo szamo pápinci hodili v-nyó, csi szo hodili. Zdá pa z-nase csréde hodijo k-predgi, k-mesi, k-szpóvedi, tak ka csloveka szrdcé bolí, csi sze na nyé zglédne.

— Török Ferencova je túdi sla z-trémi cse-rámi. Záto, ka za mo'zá volo vu grofa grátis csé príditi.

— Tak, Török Ferencova, pa Gál András i De'zó Peter túdi . . . I Bóg zná, gda de konec

táksim! Nega rú'znésega, kak táksi vugíbkoga hrbitá lúdjé. Tam tá sze nagfblejo, gdetá vóter píse. Száro vero z-nóvov, nóvo z-sztárov preobrácsa-jo, gde k-nóve vóre verníkom, gde k-pápincom sze pridrú'zijo, vszígdar tá, gde je oblászt. Záto májo isztina goszp. Gyermaty kurátor, ka du'ze brezi církví bidti nemremo. Csi mo sze dugo in-stanciázivali, nebode komi bi církev nazáj dáli. V-Szabó Gyúria velkój hí'zi isztina vktíp szpídemo po nedelaj, ali vecs jí vóné more osztáti, kak sze jí notri szprávi. Nam církev trbè, gde mo póleg nasega krsztsanszko-ga vadlíványá szlobodno v-szrdca zhájajócsov molítvov dícsili Bogá i nyemi vu dúhi szlú'zili. Persze nebi rédíli Bóg zná, kakse precimbne, szamo za csaszno, fundament z-cigla, vise pa zleszá i z-plótja. Kurátor je 'ze gúcsao z-mesterszkiimi lúdmí. Za trí ráhnske do-bímo cigla jezero, zidár vszáki klafter sztène po 1 1/2 ráhnski racsúna, no pa zvön toga escse szla-

meša zeléla. Na tó je náj szvekléša példa z-Kajetán kardinálisom (visesnyi pop) zgovárjanye v-1518. leti. Ed'n kardinális je vu onom vrémeni jáko veliki goszpód bio. Doszta véksi od púspeka. Napré je biló szpízszano, csi stoj pred etaksega kardinálisa lce príde, ali sze 'zoyim náide, doli sze more pred nyim na zemlo vr'zti. Tecszaz more pred nyim na zemli le'zati, dokecs nyemi kardinális z-rokóv nekivne, naj gori sztáne. Na prvo kivanye sze na kólina klecsécs szmé szamo posztaviti i gda nyemi ob drügim kivne, sze szmé kumesz, sztojécs odpraviti. Gda sze je Luther z-Kajetánom najsao, nyemi je naprészpízszano csészt szkázao, na zemló je szpadno pred nyim, i li te je sztano gori, gda nyemi je ob drügim kivno, ka szlobodno gori sztáne. (Zburka sze cslovecsa dŰsa nad tém ponízanyem, stero je po cérkevnoj oblászti biló napré szpízszano. Z-kelkim je prosztésl bio Jezus, kak eden nadŰhti kardinális). Ali gda je vido, ka té od gízdoszti nadŰhti veliki goszpód sze na nyega objedáva, grobianszko, z-punoga grla tróbi na nyega, kak eden kandsz na szvinyé erkócsi: kak szí vŰpao tí na szvétoga pápo tákse píszati i nyí szvetovcsi próti gúcsati, teda sze je i vu Lutheri o'záro zburkanya ogen, tak da je vecs né titulálivso kardinálisa: „eminencia,“ niti „vizíko postŰvani“ né, nego szamo per „ví“ ga je ime-nŰvao, escse sze ga je niti né prav zavikao.

Ti nazócsi bodócsi szo sze zaprva bár

léknoli i zadreznoli, ka Luther z-ednim kardinálisom tak vŰpa gúcsati i za grobiána szo ga dr'zali, persze kardinális je né bio grobian, ka je Luthera po govenszkom napádao. Ali mí nyemi pravico dámo, ár kaksí je »poklon«, táksi je »Bóg dáj!«

Neszmimo pozábíti, ka je Luther szam szpoznao i vadlŰvao, ka je on vecskrát trden, naprebéra szí vu recsáj, ali odtoga ga mentŰje nyegovo pozványe, nyegove ópravice, stero nyemi nedopŰszíjjo vszígdar mirovne, gladke recsí navŰszta prinészti. Ednók gda je pri szvojem priá-teli, pri té velke módroszti Melanchton FŰlöpí bio, od stero ga vszáki zná, ka je jáko túhi, ponizen cslovek bio, je etak pravo: »Mené je 'ze Bóg na tó sztvóro, naj sze v-cédom mojem 'zítki z-skorpioní, z-csemérnimi kacsami, z-pápom, z-caszarmi i z-zemlé zmó'znimi grízém i bojŰjem, kí nesztanoma nad méne terejo i pogŰbíti me naméníjo. Jasz nesztanoma vu róki dr'zim szekero i kresevko, z-sterima vere tadanke i blódnoszti trébim. Dosztakrát bogme grozno morem szekati, naj blódnoszti vó morem sztrébíti. Moj Filip prijátel pa lepó vu mirovcsini széja szemen módroszti vu mladéncov szrdéc.«

Ete recsí preszvétíjo nájbole Luthera karakter. On je na boj sztvorjen mo'z bio. Kí sze bojŰje, more ro'zjé v-róki meti. Szamo z-prijaznívimi recsími nebi biló mogócsse Krisztusa pokvarjeni, z-tadankmi oklajeni návuk szcsiszítiti. Na

nino, lécsó, boroncát i víno. Cérkvi rusta sztolec i mázanye k-senki odprávitá Fischel cimermana. li szamo lész bode trbelo plácsati. V-tó formo bi tak ládsli potrebne sztroske napré szpraviti! Ni mí, ni gmajna bi sze nebi obó'zala i na kódistvo prisla za té sztroskov volo.

— ZagvŰsno, ka bi dobro biló, — ercsé med nyé vertinya. Pítanye je szamo tó, csi bi nam dopŰszítíli zídati? I escse, kak mészlíte ví mo'zácke: nemamo dŰhovníkov, sto de predgao Božo récs?

— Persze, ka li tak, csi de gvŰsno, na szlépo nemremo idti, — odgovorí, malo szí premislávajócsi patikárius. Isztino más, dobroga nika nemremo csakati. Na nász sze je prevecs obte'zila Bo'za róka. Kak je té prekléti Barbiáno k-nam prisao, nŰva vera nema postenyá. Ka naj csinámo? Ka vcsinámo? Ka nasz za jeretníke dr'z král? . . . Z-kaksov bo'zov szlŰzbov cseszímo Bóga, ka bi 'znyóv oszkrunili nyegovo szvéto

imé? Mí szmo né porínoli v-kót pápince, oní szo prisli med nász, stero szrdéc je tó 'zelelo. Ali szebé záto túdi nedámo v-kót potísznoti! Tam bodemo, tam bogme vszi do ednoga . . .

Obráz sze nyemi z-é'záro, na cseli szo sze nyemi 'zife nadŰle. Z-pesznicov je tak tresco po sírkom hrasztovom sztóli, da bi z-hamrom vdaro.

'Zenszka sze je sztaravno zglédnola okóli, potom je k-mo'zé hítila. — Potíhsajte sze, nevéte, ka od ednoga hípa mao sztené vŰha májo, edávci sŰtajo pri familiaj, kí pasíjo na csloveka jezík i na nóg gíbanye.

— Prav más Mári — odgovorí za máli csasz Lippárd, — da je pa vis od etoga dela te'zko pomali gúcsati. Zavré vu csloveki krv, i britkosz nyemi obte'zí szrdéc. Pa tí vendár sze niti ne szómnis, nakeliko szí prvle isztino právla. Okóli nász túdi odávci sŰtajo. Né szem te steo posztrahsiti i záto szem tí nika né pravo. Ali dŰnok de bŰgse, csi tí túdi znás.

— Ka je? Ka sze je zgódiło? . . . celó me posztrahsíte! pregovorí zena szahszívsa sze.

(Nadálávanye príde.)

tákse veliko delo je li trdoga, nevugnynenoga hrbta, szigurnoga karaktera, močsnoga dūha mō'z bio szpodoben.

Csi je bār z-ōcsi protivniki szrdcsen, negenyeni cslovek bio Luther, tém mehkési i mīloga szrdcā je bio z-ōcsi z-timi osztāvlenimi szziromaskimi lūdmī. Vu tom tāli je vise mere milosztiven i méhki bio. Szlédnyi szvoj zálos bi tá darūvao tim potrebūvajōcsim, tak da szo nē szamo ednōk zaviti, jālni szziromāci tō nyegovo dobrōto neszramno na szvoj haszek vōpōnūcali i szebicsno 'znyega poccali.

Ednōk je szvoj eden jedini kapūt steo z-szēbe doj szlēcsti i tá dati ednomi zmrazūvajōcsemi vbōgomi, od steroga ga je li tūvārisica odvrnōla, ár bi te on bio prisziljeni zmrazūvati.

Viste, tak milosztivnoga i méhkoga szrdcā je bio on Luther Márton, koga nepriātelje radi za tak grobianszkoga naglasūjejo imo ga odūrno razlācsajo.

Nase sinyorije szprāviscse.

5. Sinyōra naznanenya 1-vi punktom sze szpomenē vu nasi gmajnaj pred 300 lētmi odprāvlene cērkevne vizitācie.

Sinyōrszki gyūlēs z-zahvālnosztjov napunyeni od velike Bo'ze szkrbnoszt, z-sterov je Ocsa nebeszki naso szveto mater cērkev vu preminōcsi vihérni hīpaj varvao, sinyōra naznanenye z-radosztjov z tém vrēlim 'zelēnyom vzeme na znānye, naj odīcseni ocsākov nasi verevernoszt i nāsz būdī i potrdjāva vu verevrēloszt i sztālnoszt.

6. Ono isztoga naznanenya 2-gi p. sze szpomenē z-Kuzma Stevan domajnevskoga dūhovnika, z-Csaplovics Ferencā pūconszkoga i dr. Lāszlō Kālmán sinyōrszkoga inspektora vōpremnēnya.

Sinyōrszki gyūlēs imenūvani, vu goszpodnovi goricaj vrēlo sze trūdēcāi delavcov szpōmenek vu napiszniki z-nepozāblenim obcsūtēnyem ovekivecsi.

7. O. i. n. 3.-ji p. naznani, ka je v-Dolnye Lendavszko faro Skalics Sāndor znōva gori poszveteni dūhovnik za pomocsnoga dūhovnika poszlani.

Sinyōrszki gyūlēs toga nōvoga delavca z-szrdcā pozdrāvla i na nyega ōpravice Bo'zi blagoszlov proszi.

8. O. i. p. navēdanye dá Dr. Popp Filipa zágrabecskoga dūhovnika sa cērkevno ga okrajnoga predszednika odebrānye.

Sinyōrszki gyūlēs z-velkov radosztjov pozdrāvla nōvoga krajīnszkoga predszednika ino ga ogvūsa od szvojega sztānovitoga viziko postūvanya i csesztitelsztva.

9. Sinyōra naznanenya v-4-tom punktom bodōcsa porācsanya

sinyōrszki gyūlēs oszvoji, „Düsevnoga Liszta“ reditelszti za neszebicsno, trūda i vrēmena nemilūvajōcso, gori aldūvajōcso delavnoszt i za cērkevni intereszov szdcsno branitelsztvo i eto pōt zahvālnoszt volī.

Tak zvāno Sexagesime (Hatvanad) nedelo zravna vu vszākoj gmajni zabovēzni stampov dén. Dūhovnikom za dūznoszt posztāvi, da tō nedelo prj Bo'zōj szlū'zbi sze v-predgaj od stampov velike mōcsi szpomenējo i vernike preszvētijo od nyih velike znamenitoszti. Po Bo'zōj szlū'zbi sze offertorium má dr'zati na evang. stampov cile.

Nadale zravna, da sze Kardos Jānosa, toga velikoga pizštela i pesznika mogōcse vsza vu pizsmi i stampi bodōcsi pizszany eden-eden exemplār vkūp szprāvi i vu sinyōrszkōj pizsmārnici varje.

10. Pod tanācsivanye je vzēti sinyōra naznanenya 5-ti p., steri od Nōvoga Zākona i Zoltārov v-nasem jeziki znōva vō stampanya gucsi.

Sinyōrszki gyūlēs z-radosztjov vzeme na znānye Angluskoga i zvōnēsnyega biblīnszkoga tūvāristva plēmenito nakanēnye i obecsanye i z-vūpaznosztjov csāka toga, kak mogōcsnoszt engedūje, v-zftek posztāvlenye. Stampani exemplārov te véksi tál prēk vzeme ino sze trōsta, ka vszāka evang. famlīa szebi eden-eden exemplār szprāvi.

Orthogrāfio to prvēso obdrzī z-tém rāzlocskom, ka ž (zs), č (cs) š (s) z-hacskom májo stampani bidti „sz i cz“ pa brez „z“-ja.

11. Pōleg sinyōra naznanenye 6-toga ptuma sinyōrszki gyūlēs Toplāk Jōzefa i tūvārisice fundācio z-radosztjov vzeme na znānye, za nyidva velkodūsni āl-

dov v-napiszniki zahvádnoszt voli; fundacie llszt odobri i verníke na té plemenite példa naszledüvanye pobüdjáva.

12. Póleg o. i. n. 7-ga p. je sinyorie predsedníksztvo dovolilo G. Szlávecskoj gmajni zídanye cérkvi,

stero sinyórszki gyűlés odobri i nemeszti nihá.

13. Sinyóra naznanénya 8. i 9. p. nepotrebüjeta szkoncsanya,

sze na znánye vzeme.

14. O. i. n. 10-ti p. sze szpomené z-verníkov pob. áldovov, ali i z-ednim túžno konstátéra, ka od dr'záve sztráni sze nase potrebcinsie nerespektéraje i nedovolijo vö.

Sinyórszki gyűlés Ocsé nebeszkoga blagoszlov proszi na z-velikimi potrebcinsiami sze bojüvájöcso szvéto naso mater cérkev i na nyé aldüvájöcse dobrocsinitele.

Póleg pravice i medszebne právde zahtéva od vláde nasi násztav podpéranye i pomáganye, za steroga volo tö nepravicsnoszt po cérkevnoj vsnyoj oblászti pred vláde i mariborszkoga velikoga 'zupána naglásziti zravna.

15. Pod tanácsiranye je vzéti sinyóra naznanénya szlédnui p., steri gori pozové sinyorie pazko na tö, ka sze v-prísesztnom leti ponávlanye csesztníkov má goditi, i gori oproszi sinyoríjo, naj zravna volítvi na sinyoríje predsedníksztva odeberanye gledöcs.

Gyűlés zravna volítvi na sinyóra ino sinyórszkoga inspektora, gori pozové gmajne, naj vötumivanye vu gmajuszki gyűlésaj póleg cérkevni zákonov zvršijo i vu koverte zaprto do 1928. márt. 1-ga k-sinyóri poslejo, na koverte odzvoňa zamerkavsi znotrésznyi zdr'zéték: „ . . . gmáne vötum na sinyóra i na sinyorszkoga inspektora csészt gledöcs.“ Vötumov odpéranye i v-racsún jemánye i naznanénye zavüpa pod predsedníksztvom sinyoríje predsedníksztva na püconszke fare predsedníksztvo i Dr. Skerlák Aladára sinyorie právdénka. (Dale.)

Zamerkanya.

'Ze nam pá obécsejo l|Kanaán, z-mlékóm i médom teköcso zemlö, je nigda izraelszki národ „obecsanya zemlö“ imenüvao, ár je jo Bög toga národa ocsákom obecsao. Od ednoga hípa mao Prék murje tüdi lehko obecsanya zemlö imenüjemo, teliko obecsanya nam ponüjajo, ka szmo 'ze do vüh puni. Cérkev zídajöcse, z-dugom oklajene ev. gmajne, nesztarajte sze, sze csüje z-viszikoga meszta trösta puno obecsanye: prvle kak eden tjeden vrémena pretecsé, dobite podpora vu deszét jezero dinárov kèpi, szamo nevcagajte, vüpaite sze, vsze sze na dobro obrné, neniháte sze vu te'zkom boji vesznoti. Li csákajte, podpora je 'ze napöti!!

I tí nevolen Lázár, vu dugá prepaszt vtonyeni evang. Diacski Dom! Tí tüdi ne bodes vszigidár te zavrzeni i szamo z-sziromaski filerov sze trápajöcsi. Tebé tüdi goripoiscsejo, kak nigda Jezusa, në szamo sziromaski pasztérje, nego v-obilnoszti plavajöcsi, bogati zhodni mó dri kralö vje; gori te poiscsejo plemeniti mó'zje ravnitelje oblászti, prineszéjo ti zláto, drágo kadilo i mirho. Prineszéjo ti deszta dinárov, z-sterimi raz'zenés túgo tvojo, rësis sze dugá, lehko povéksas szvojo pröszto násztavo, da naj kém vecs osztávleni sziromaski szinöv pod nyega sztrého szprávis i tálnike je vcsinís onoga blá'zensztva, stero je Jezus Krisztus obecsao národí zemelszkomi. Z-vnögoga obecsanya szmo pa li szamo kadila din döbili — zláto, dinár, je lehno, drügomi je dáni.

Mogöcse je bögsze tak! Mogöcse, csi bi döbili, bi znábíti pá pravli, ka szo sze zmésali, i në evangelicsancom, nego katholicsancom szo je poszlali, i barátom bi je mogli prék dati. Kak te'zko bi nam bilö je tá dati, kak britko bi nam szpadnolo sze na tö predramiti, ka sze nász szamo obecsanya dosztájajo!

I zdá szo nam pá obecsali! Szeptembra 1-voga v-mariborszko vucsiteliscse 15 prékmurszki osznozleníkov vzemejo gori, naj pré bodejo prékmurszki mladénci v-Prék murji vucsitelje, csi je ji do tega mao në bilö. Tö lépo obecsanye cstémo vu »Novine« novinaj. Csi tak, ka bi tö verovati mogli?! Kadila din vévdar evangelicsánov, zláto zagvüsno katholicsánov bode.

Lüdjé szo vu tröjem deli gíshajo: szköpi szo — próti zaszlü'zenosztam drügi, darovitni szo — vu prányi drügi, nezadovolni szo — z-obsztojécsimi razmerami.

Jeli szmo protestanusje? Nasa szv. mati cérkev vecs iménov má. Predevszém szmo pa krsztsanye. Ali, ka sze náj od ovi drúgi krsztsanov lócsimo, sze evangelicsanszki, ali túdi protestánski krsztsanye imenújemo.

Vnôgi tó vadlújejo, ka je nase szv. materé-cérkvi náj jakse imé: „protestáns“ imé. Tó imé je nê szamo szpômenek preminôcsi vrêmenov, nego zmožno rožjé túdi, z-sterim sze vu teski hipaj lehko bojújemo za nase pravice.

Vu Speier váراسi v-1529-tom leti držánom gyúlési je vecsina obládala evangelicsánčov ménsino. Právda je prinesena, ka po etom toga niscse neszmi na evangelicsanszko vero prék sztôpiti. Ka bi csinili szíromácke evangelicsanci drúgo prôti tomi szkoncšanyi: protestálivali szo, prôti szo povedali toj szlobodšcsino klacsésoj právdí. Hesseni Pülöp herceg je V. Károlyi caszari ete recsi pravo: Naj mi nyih velicsanszto caszar doj dájo vszécsti glavô, ali tó nigdár neprivilim, ni jazs ni ovi drúgi evangelicsanci, ka bi komi prepovedali na evangelicsanszko vóro sztôpiti. Nase têlo lehko z-zeleznimi sprinyicami dájo zvézati, lehko nász v-vôzo vržejo, ali dŭse nase nigdár nel. Nase dŭse szlobodne má-je biditi i szlobodno szí zaberéjo ono vero, vu steroj živetí scséjo, Za dŭhovno szlobodšcsino sze bojúvaôcsi, szo dôbili nasi ocsáci tó lèpo imé; *protestánusje*. I od onoga hipa mao szo vnogokrát protestálivali evangelicsanci prôti dŭhovnoj szíli i primárianyi. Vu pregányanya vóre vrêmeni je vszáki evangelicsánec dužen bio katholicsanszkomí popi túdi placšuvati, na katholicsanszko cérkev, sôlo vó navrženo dácsó resšvati. Csi je evangelicsanszki cslovek mrô ali sze je déte narôdilo, nájprve je trbelo kath. popi plácšati stolo i tak szledi evangelicsanszkomí, kí je szprévod i krszt odpravo, kath. je pa, brezi vszega trúda pêneze szkládao v-szvoje nedopunyene žebke. Taksa je bila kath. szv. materé cérkvi pravica vu oni túžni hipaj. Taksa je bila Ríma bližnyega lŭbéznoszt na díko Krisztusovoga vcsenyá: *lŭbi bližnyega, kak szamoga szebé*. I mogôcse sze i dneszdén neszramotíjo nisterní za té netrplívosztí volo, nepecsé ji od szramote obráz, ka sze je vsze tó pod obrázom krsztsanszstva pravice, vu iméni Jezusovom godšilo, stero je visesnya cérkevna oblászt šsankcionérala i z-netrplívosztí ognym podéžigala.

Duplinsko cérkevno dácsó szo placšivali evangelicsanye, na vszê presztoraj szo zavrženi

bill, nê szo szmeli csészti nosziti i dônok szo verni osztanoli k-szvojoj veri. Prôti toj nepravici szo protestálivali. Dugo lét szo zaman protestálivali, ali k-koncovi je dônok obládala pravica. Szvetszke merodájne móže jo to bôgse prevídénye, pravice dŭh obszeo, csi szo bár katholicsanszki bill, szo tó szramotne nepravico prôti katholicsanszkoj cérkevnoj oblásztí brszanyi pravicsné poravnali. Právdo, zákon szo prineszli, pôleg steroga je niscse nê dužen na drúgoga vadlŭványa cile placšuvati. Vszáki cslovek je li szamo szvoje vere bremen dužen nosziti. Tá právda vu vszákom zevcsenom országi v-valánosztí jeszte.

I dônok i vu vezdásnyem vrêmeni na drúge vóre cile navržejo vó dácsó na nase veráike. (Istina, ka szmo mí k-Sloveni prikapseni, gde nevéjo, ka zvôn kath. vere drúga túdi jeszte i ka prinasz escse nase autonomije zákonje valájo.) Na Rankovszke evang. verníke szo vó navrgli na Tisinszko sôlo dácsó. Renkôvšzki evang.icsanje szo tisinszke sôle nigdár nê núcali i nenúcajo, kak pridejo k-tomi, ka bi nyé bremen noszili. Prôti nepravicsnomí vó nametávanyi szo protestálivali. Želno csákamo toga konec.

Kaksisté bode konec, z-ednoga sze neszmi szpozábíti nigdár: mí szmo protestánusje bill, jesztemo i osztánemo! Z-ednim proszimo one trde glavé, stere je boža szkrbnoszt na naso dobrobodôcsnoszt nász žnyimi poszrecsila, naj sze že ednók popascšijo nase razmere szpoz-nati i prestímati. Mí je nedržímo za nepriátele, naj sze záto szamí nerédíjo za tákse.

* * *

Jeruzálema pogübel. Eden grof i eden málar szta szí od Jeruzálema pogübeli zgovárjala. Viste, moj priátel, ercsé grof, kak szrdce genlívi kèp bi bio tó, csi bi ví doj zmálali Jeruzálema pogübel. Doj zmálali porúseno cérkev, gorécse híže, jávkajôcse lŭdí i vsze one groznosztí, stere szo sze teda godšile.

Prav májo, goszp. grof, odgovorí málar, tó bi eden lépi kèp bio. Ali jazs bi escse bole szrdce genlívoga zuao namálati; ali nêj z-índasnyega, nego z-vezdásnyega vrêmena. Doj bi trbelo zmálati példo denem x, y i fiks gmajn pogübel i nanikoj idénye.

Dobro, odgovorí grof. Na málašte eden táksi kèp meni, dosztójni nájem dobíte od méne.

Za eden mêszec je kèp zgotovleni. Grof je vkŭp dao pozvati priátele, ka nyim kèp notri pokáže.

Na szrední kĕpa je sztála edna lĕpa cĕrkev z-viszikim tŕmom. Na dvá kraja na právo i lĕvo lepŕ na bĕlo vŕ obeljene hí'ze. Na vilici po szvétesnyem oblecseni, dobre vŕle lŭdjĕ. Pod kĕpom je naszledŭvajŕcsi napiszek bio napiszani: »X« gmajne pogŭbel.

Ali moj priátel — szkricsí gori grŕf: Ka szte ví namálali? Tŭ szo niksa pogŭbel neká'ze, prŕttomi je vsze dobre vŕle i veszĕlo! — Nĕ je tak, goszp. grŕf, ercsĕ málar, szamo li naj dobro poglĕdnejo tĕ kĕp, 'ze napamet vzemejo pogŭbel. Naj glĕdajo eti pred cĕrkvov v-satori je dolí namálana podporna ladica. Szamo naj dobro poglĕdnejo, ladĕ lŭknyica, gde segŕ májo áldove notri pŭscati, je z-velkov pavocsinov prevlecsena. Tŕ telko znamenŭje, ka je v-gmajni áldovov gotovnoszt vesznŕla. Vu sterŕj gmajni pa tá veszne, ona gmajna preidti more. Nĕ cifraszta oblĕka, veszelĕcsa mladĕzen okŕli cĕrkvi, nego áldovov gotovnoszt krepí, trdí gmajne sztálís.

Prav májo! Právi grŕf i 'znyim vrĕd ti nazŕcsi bodŕcsi. Tak právimo i mí i ví tŭdi. Pí-tajmo szamí szebĕ i pogiednimo: jeli je nase podperne ladice lŭknyia tŭdi nĕ z-pavocsinov prevlecsena? Jeli nasa gmajna tŭdi neide vu pogŭbelnoszt?!

Blá'zeno nŕvo leto!

Blá'zeno nŕvo leto 'zelĕ vam, lŭblĕni cstiteľje, Dŭsevni Liszt! I vu tom nŕvom leti tiszto nŕvo szrdce, stero Bŕg obecsa i je tŭdi dá vszákomi, sto szvoje sztáre szrdce tádá Nyemi. Vu sztárom szrdci doszta legŕjine ieszte: szrditoszt, gizda, szebicsnoszt, lá'z, necsisztoszt. Zaká bi neszli prĕk vu nŕvo leto tŕ grŕo sztáre szrdce? Peaŭdte je Bŕgi i proszte od Nyega nŕvo, i On je dá. To nŕvo szrdce máre za Jezusa, Nyega lŭbi, nyemi je podlŕ'zno. Blá'zen, sto nŕvo szrdce má. On blá'zeno nŕvo leto tŭdi má.

Od Evangelicsanszko-ga Gusztáv Adolf Drŭstva.

Kak je znáno, szo cĕrkevni predszedník Dr. Popp pri Grazkom glávnŕm szpráviscsi Gusztáv Adolf Drŭstva z-ednim globokoprehodĕsim govorom v ŕszvetnoj dŕbi prĕkdáli predszedníki G. A. Drŭstva, goszpŕdi tajnomi tanacsníki pro-

fessŕi kanoniki Dr Rendtorffil lŭbĕzni dár evangelicšanszki nemcov, szlovĕnov i vŕgrov Jugoszlavije. Zdá je tŕ Drŭstvo k-vszĕm evang. gmánam poszlato edno zahválnŕ píszmo z-naszledŭjŕcsim zdr'zĕtkom:

Leipzig, 8. decembra 1927.

Postŭvani goszpŕdje, Lŭblĕni Bratje i Szesztre!

Prijali szmo po g. kraj. prezidenti Dr Popp na Grazkom glávnŕm szpráviscsi vu evang. gmánaj Jugoszlavije vkŭpnabrání lŭbĕzni dár 102,600 Din, k-steromi je vasa gmána Din. áldŭvala.

Ví szte mogŕcse szlŭhsali, ali csteli, z-kaksov genlŭvosztjov szo vzĕli prĕk podpŭszani predszedník evang. G. A. drŭstva ete obilen, od tak vnŕge vernoszti i lŭbĕznoszti szvedŕcsĕcsi dár evang. cĕrkvi Jugoszlavije. Mí znáno, z-kaksimí 'zmĕcsavami sze more bojŭvati evang. cĕrkevna bŭvoszt v Jugoszlaviji, naj vu edno vkŭpno mocsno cĕrkev vkŭppride i od Bogá na nyŕ posztávlene náloge vu králevcsini SHS szpuní. Poznamo pa tŭdi te velike nevŕle pĕnezne i vérsztvŭszke dŕbe, stere tak dosztim szrmaskim gmánam gori- i vŕozŭdanye nyŭhovoga cĕrkevno-ga i solszkoga 'zitka ob'zmĕcsajo. K-tĕm bole csŭtimo vu zahválnŕj radoszti, liki edno szvedŕosztvo verbratinszko-ga vkŭpszlŭsenyá evangelicsánŕv medszebom vu lasztŭvnŕm országi i z-veretŭvárisimi vu raztorjenosztaj po cĕlom szvéti, sterim je nase veliko drŭstvo szlŭziti pozváno, ka szte Ví za obcsno dágoványe na áldov gotovo rokŕ ponŭdŭli.

Prímite tŭdi Ví, drági bratje, nase szrdcsno zahválnoszt i nazáj pozdrávljenje. Radŭjemo sze, ka tŭdi na prisesztnoszt szmo gvŭsni vasega vkŭpdelanya pri blagoszlovlenŕm lŭbĕzni deli.

Z-toplim blagoszlova 'zelenyem

Dr. RENDTORFF I. r.

Krajinszki prezident Popp, komi je G. A. drŭstvo vkŭpszprávljenje toga velikoga lŭbĕzni dára escse poszebno zahváliło, szo zahválna píszma dotĕcsnim poszebnim gmánam, drŭstvam i oszebam razposzlati i szo tá píszma od daritelov z-velikov radosztjov na znánye vzĕta.

**Podpĕrajte
„DÜSEVNI LISZT“!**

Cérkevne historije opomenitel na január mészec:

(* znaméni rodstvo, † smrt.) 1. Zwingli Ulrik* 1484. 2. Luthera Veliki katekizem vödáni 1529. — 6. Belgiojoso je od evangelicsánov v Kassi vkrá vzeo glávno církev 1604. (vidi nas podlízstek); Zvonarich Imre i mantraici v Csepregi † 1621.—7. Ratifikácija míra v Nikolsburgi 1622.—21. Fliedner Tivadár* 1800.—28. Veliki Károl caszar † 814.—29. Luther Mártonova roj. Bora katalin* 1499.

Rázloczni máli glászi.

Radoszti glász. »Či pa vu svetloszti hodimo; liki je on vu svetloszti: obcsino mámo eden z-drúgim; i krv Jezus Krisztusa Szind Božega ocsiacsáva nász od vszega gréha.« (I. Jan. 1, 7.)

Domanjšovci. Z-ete nase fare szmo ednók tüdi dôbili vezéli glász. Na pôt prerodjénja je sztôpila domanjševszka gmajna. Dühovniški pozváni líszt je vrédposztávila. Potom je decembra 24.-ga administrátora dobila. Odprle szo sze nyéno církví dugo zaprte dveri i prék nyí Božo récs 'zé'ajôcsa vno'zina prihája poszlúhsat navdúšeno predganye Hári Leopold administrátora. Januára 9-ga je 'ze bio kandidálêski gyúltés, na sterom je fara z-ednoglászno v lühéznoszťjov szvojeje administrátora kandidálivala. Tak je Hári Leopolda zebraňye zagvúšano. Na nôvoga dühovnika doszta zanemárjenoga dela csáka tü, z-ednim pa velika mera odgovornoszti za ôcvetek fare. Naj nyim bode vsze delo vezeljé vu szlúzbi nase církví!

Hodos. Fenyves Károly obcsno postúvani i lübleni kántor szo dolizahválii z-kántorszke szlúzbe. Z-obte'zenim dühom vidimo odhájati z-dela presztora nase církví toga navdúšenoga kántora, za nyávo hasznovito szlúzbo nyim zahválnoszť aldújemo i po vernoj i vréloj szlúzbi nyim pocsinek i radoszť v'zivatí 'zelémo. — Fara szí je za nôvoga kántora z-velikov vecsinov glászov Vértés Aladára fokovszkoga solszkoga upravitela zebraňla. Radújemo sze, ka de hodoska fara za Fenyves Károlyom tak vrédnoga naszlednika méla. Z-szrdcá ga pozdrávlamo i Božo pomôcs 'zelémo na nyegove ôpravice!

Hrvatska sinyorfja szí je na meszto Dr Popp krajinszkoga predszednika Tarczay Andrása

zvolila za nôvoga sinyôra, ki szo jjanuára 18-ga szpelani vu szvoje csészť. Nôvi sinyôr szo pri nasz tüdi poznáni. Vu otom lizsti szmo 'ze vecs nyihovi cikov prineszli. Z-lühéznoszťjov jli pozdrávlamo vu nyihovoj nôvoj csészťi!

Božicsni dár z-Amerike. Nê telovni, nego dühovni-morální dár szmo dôbili z-Amerike. Prineszle szo ga nasi dobri amerikanszki bratov novine »Amerikanszki Szlovenov Glász«, vu szvojoj božicsnoj numeri. Z-dühovnov pozdignyenoszťjov szmo csteli vu toj numeri nasega vernoga priátela, Dr. Stiegler S. Ernô bethlehemszkoga dühovnika genlivo lépi božicsni cik, med sterim tüdi vídimo nyihovo obrázko. Ali za nász je predvszem velike vrédanoszti nyihov szpoznávájôcsi cik od Diacszkoga Dôma. Z-toga cika, steroga ilustrálivajo atiri obrázke (kêpi) z Diacszkoga Dôma, lehko prevídijo nasi aldúvajôcsi amerikanszki bratovja, na kaksi plemeniti cio je obrnyena nyihova podpora. Mí nemremo zadoszta zahváliť nasim v Ameriki, posezbeno v Bethlehemi, prebivájôcsim bratom ino szesztram nyihovo dotêšnyo obilao pomôcs. Vúpamo sze pa, ka poetomtoga, gda szo po tej razsirjeni Amerikanszki novinaj vszi nasi Amerikancsarje zvedli, ka ka je Diacski Dom, ga z-cészťov lühéznoszťjov i z-navdúšenov radoszťjov bode vszátke leto podpérali, naj z-toga máloga horcsicsnoga zrna veliko drévo zraszté na blagoszťov nasej církví i nasemi lüdszťvi! Trao zahválimo Dr. Stiegler dühovniki, ka po nyihovom ciki szmo lehko vezéli vu tom nasem vüpanyi!

Nôvi dühovnik v-Allentowni. Z-Dr. Stiegler dühovnikom szo v Amerike odsli Pötschacher Stefan sopronszki dühovnik, ki má bidti v Allentowni bodejo dühovnik. Pötschacher Stefan szo prve vrszte dühovnik i sztanovito sze bode vezeljí nyim vszi nasi szlovenszki evangelicsani, steri pod nyihovo paszťszťvo prídejo.

Cérkevno krajinszko szpráviscse bode 31-ga januára v Beogradi, pa tüdi dühovnikov i vucsitelov konferencia. Pri toj priliki sze naméni naszťaviti dühovnikov i vucsitelov drústvo.

Diacszkogá Dôma nazavüpnoszť januára 27-ga predpeldnevom ob 9 vöri szejó bode mela, k-steroj sze vsze kotrige nazavüpnoszťi tüdi po etoj pöti pozovéjo.

Püconci. Pri zádnyí koledni szvétkaj je pálik genlivo lépi božicsni ôszvetek bio dr'záni dec. 24-ga zadvecsara z-solszkov decov. Ouszvetek sze je zacšno z-liturgiskov božov szlúzbov. Dú-

hovnik szo sze v-szvojoj predgi szpõmenili z-tisztli senkov, stare je bo'zicsni angel prineszao uz zemlo. Potom szo solszka deca naprédáli dvé lépivi bo'zicsnivi zméni. Edno szo jáko lepõ navcsíli Lokay vucsitelica, drúgo pa Hári vucsitel. Med i po zménoma szo deca lépa peszmi popévali pod vodsztvom Titan Józefa solszkoga upravitella i bo'zicsnoga zdržetka peszmi deklamálivali. Vsze naprédávanye szo je nazõcsi bodõcsim prevecs povidlo.

Andrejci. Ár bi z Andrèszkoga krõza vernici te'zko i v-málem racsúni bili mogõcsi v-Püconce prídú k-bo'zicsnomi zvecsarki, záto szo vrli i vréli Andrejszki solszkt upravitel, Rátkai Ödön v Andrejszkoj sóli prirédili lépi bo'zicsni õszvetek z-naszledúvajõcsim redovékóm: Peszem: Hodmo verni kr . . . Molítev: g. Rátkai š. upr., peszem: Zdá prihája Zvelicsitel. Govor: dr'zao Krányec Sándor drústveni nacselnik. Igra: Jezusa rojsztvo. Deklamácija: „Tíha nõcs“ Rátkai Tivadar. Peszem: Goszpon Jezusa blá'zõni r dén. Deklamácija: Bo'zicsno drévo, Lipics. Od Jezusa rojsztva szo govor dr'zali g. Rátkai. Peszem: Dícsi dúsa . . ., Radoszti szkuza . . ., Ka Bõg csíní, vsze je dobro; deklamácija, igra szo sze premenývale. Nazádnye szo g. Rátkai zahválii tálvzétje gõsztom. Ah, mí pa miszlimo, ka szo vszi gõsztje lehko bili zahváni g. Rátkaiji, ka trúde nemillúvajõcs etaksi dúso pozdígávajõcsi lépi bo'zicsni zvecsarek szo nyim prirédili. Lí tak naprè!

Csedno nakanénye. Nas agilni krajinszki predszednik Dr. Popp szo vszém pèvszkim drústvam i cèrkevnim chorusom tõ p.tanye poszlali, csi nebi mogõcse bilõ na szprotolétje, (okóli Riszálov) vu ednoj véksoj gmáni Bácske evangeli-csánszki peszmarov õszvetek priréditi. Cio peszmarov õszvetka bi bio intenzivnése fliaszanye evangelicánszke peszmi i naprèpomáganye zavédnoszti evangelicánszke v-õszvetek. Pri taksem õszvetki bi sze, põleg popévanya tídi lehko kaksá vadlúválnyszka dráma naprédála. Ouszvetek bi vszako leto vu drúgoj fari bio. Tõ na 'zitek valón csedno nakanénye odebrávamo. Ár pa bász dalecsina i jezík lõcsi od nasi verõbratov, ne bi mogli azamo mi ká taksega priréditi vu nasoj sinyoriji? Mámo eti tídi vrédne pèvszke khoruse (Pucinci, Szobota, Sztrukovci, Morávci, Krízovci, Fokovci itv.) Sztanovito bi nase lúdsztvo tídi z-navdúsenosztjov tao vzelo pri etaksi õszvetnosztaj i bi sze tak krepilo med nami vküpdr'zánya vezalo. Proszimo postávane pèvszke khoruse, da

na tõ gledõcs szvoje stímanye na védnoszt prineszéo püconszkomi dühovniki!

Szamovolni dári na goridr'zánye i razsírjávanye Düsevnoga Liszta: Fliszar St. M. Sobota 10, Zsibrik Ivan Pucinci 2, Katona Lajos Gorica, Panker Ferencova, Kumin Karolina, Kolcsa Ivanova Pucinci 5--5, Benko Marica vucsitelica Bedonci 20, Szocsics János Markisavci 5, Külits Mihály Brezovci 6, Bükvits Sándor Brezovci 2, Krányec Sándor, Partely József Krnci 5--5, Doma Jánosova Dobrovník 5, Szover Sándor Pecsarovci 5, Cipott Ivan Polana 10, Cselák Stefan Lemerje 5, Santavec János Vanecsa 5, Zrinszki Stefan Moscsanci 2, Rátkai Ödön Andrejci 20, Luthár Kolman M. Szobota 20, Luthár Károly Ljubljana 25, Vaj Ivan Predanovci 2, Banfi Ivan Lemerje 4, Cipott Károly Polana 2, Péntek Ferenc Polana 10, Benko Kolman Brezovci 17, Cipott Áron dühovnik Jagodnyák 20, Boldizsár Ferencova Salamenci 2, Rituper Sándorova Szeeborci 10, Kovats Zsuzsi Pucinci 5, Banfi József Savnica 5, Keréc Ferenc Budafok 10 pengõ, Vucsak János Csernelavci 2, Novák János Vescsica 5, Prkics József Vescsica 2, Sbüli Ferenc Rankovci 10, Vratarics Lajos Szodisinci 5, Szvetic Lajos Bányovci 10, Rituper János D. Lendava 10, Sostarec Matyas Puconci 2 Din. Radí bi nadaljávali! Szrdcsna hvála!

Gornja Slaveča. (Nadaljávanye.) Fiegár Alojz, Farics Franc, Bacsics Stevan, Rogán Henrik gosztláncsár, Sbüli Mihály, Zalai János iz G. Lendave, Grah Franc iz Krplivnika, Marics Franc, Lang Alojz, Kranz Franc, Koller Mihály, Gaber Franc, Buchmann Andrej i Jürrij, Schreiner Andrej iz Kromarovec, Majc Johann mlinar, Koller Johann iz Sotine. Na szpõmenek toga dnéva, gda szmo kríz gorivlekli na törem (okt. 9.), szo szledécsi aldúvali: Kiszilák Károly csevlár iz Sotine 100 Din, Partek Teréz iz Gor. Slaveče 100 Din, Spilák Jánosova vdovica iz Vidonec 50 Din, Krénosz Franz iz Nuskove 40 Din. Szledécsi szo aldúvali na cèrkev zidanye: Horváth Ágnes vu Nuskovi rojena i v-Grádci sztanúvajõcsa yréla gmajnarica nása je pobrála (na prosnyo g. dühovnika v-Grádci 61 i pó Schilling (492 Din), g. Chas Passman iz Saginasva (U. S. A.) szo poszlali 2 Dellára, g. Maizt Johann trgovec iz Radgonye 100 Din, g. dühovnik iz Gor. Petrõvec Stevan Godina szo 3 ploje senkali. Od drústve Gusztáv Adolfa iz Leipziga na prosnyo g. dühovnika szmo dóbili 600 RM (okóli 8000 D.) Vszém daritelom nájtoplejsa hvála!

Biblijszka nedela. Zádnyi sinyôrski gyúlës je dokoncsao, da prinász tüdi, kak v-tühinszki orszáčaj, cseresz leta ednök bodemo dr'zali biblijszko nedelo. V etom leti februára 12-ga bode. Po Bo'zój szlůzbi offertorium bode dr'zani na stampov fonda cíle.

Dolnja Lendava. Decembra 27-ga je mrô vu viszikój sztaroszti Csaplovits Jo'zef. Ár je szrmák bio, szprévoda sztroske je z-véksega tála fara znásala. Pokonyák sze je v G. Petrovci narôdo. Dúga leta je bio D. Lendave námesztini rítar i sze je velikoj lűdnoszti veszelio. Ovak je szabô bio, ali vu prvêsem vrêmeni je z-ednim evangelicsanszko deco vesio. Pri grűntanyi fare sze je doszta trűdo. Fundus farofa je tüdi on szpravo fari. Blagoszloy i mér nyegovomi szpômenki!

Na Adventszko IV. nedelo szmo obdr'zali drűgi vadlűványszki zvecsarek pôleg naszledűvajôcsega redovéka, Ments Píroska je deklamálivala z-velikov povidnosztjov Sántha K. „K-Adventszkomi Králi“ peszem. Skalics S. administrator szo naprêdávanye dr'zali „Od modernoga bolvanov molênya i od práve bo'ze szlůzbe.“ (Naprêdávanye v-ednoj prís. numeri prűde). Penhoffer Juliska je Zábrák D. „Advent“ znáno peszem deklamálivala z-lêpim nászhajom. Rózsai Rezsô je Kesztűsné B. Margite „Bo'za hí'za, stera sze lehko noszi“ imenűvano pripovêszť csteo gori. Hári Károly je „Postűvaj sztarise vszáki“ peszem deklamálivao. Offert. je prislo 82 Din. — Nasztávleni je tüdi zmêsaní szpêvni khorus, stero ga vodsztvo szo vel'kodűsno g. Széchy János vucsitel vzéli na szébe. Chorus je 'ze popêvao pri bo'zicsnoj bo'zój szlůzbi. Nase cêlo pripoznanye g. Széchy-ji, kí szo bár drűge vere, i dônok z-lűbéznoszťjov szo gotovi szlůziti nasoj máloj i brez kántorvucsitela bodôcsoj szírotinszkoj gmâni! Bôg nyim pláti trűde!

Lêpi szpomín z-gosztűvanya. Na Szlavic Károla i Szapács Ilke gosztűvanyi, stero je jan. 15-ga dr'záno bilo v-Predanovci, szo darűvali veszéli i dobrovolni szvatovje, na navdűseno goripozvănnye Jonas Stefana (kovács) na Diacski Dom: Jonas Stefan, Vratarics Miklos, Drvarics

Jo'zef, Merica Stefan z-poszfálbicov, Szlavic Károly sznehov, Skrilec Franc, Persa Franc 10—10 D., Vratarics Stefan, Szapács Terezija, Vuacsák Franc, Frumen Stefan, Szapács Józefova 5—5 D., Szecscko Stefan, Szapács Stefan, Novák Stefan, Fajsz Vilma, Krányec Karolina 4—4 D., Horváth Ádám, Pavel Kolman, Banfi Stefan 3—3 D., ml. Szecscko Stefan 2 D., vd. Vratarics Matijasa 1 D., vszevkűp 127 Din. Topla hvála za vsze tő nájbole Jonas Stefan nabéravci, kí szo na meszto kame-noga szrdcá vu nôvom leti mészno szrdce zadôbili!

Na Diacski Dom bo'zicsni áldovi. Z-Szebeborec: Kericsmár Zsigmond 10 Din., Cslec Stevan 10 kg. psenice, 2 kg. psena, 10 kg. krump., 3 kg. graha, 3 gláv zelja; Pozvék Ferenc 1 kg. ps., 1/2 kg. maszti, Zibrik János 6 kg. graha, Barbarics Gergor 2 kg. ps., 1/2 kg. maszti, Veren Stevan 50 kg. repe, Skrilec Ivan 5 Din., Lopics Lina 4 kg. psenice, Skrilec Stevan 5 kg. graha, Pécsék Mihály 2 kg. ps., Vágner Józef 10 kg. repe, Partély Károly 10 kg. krump., Kocén Stevan 5 kg. graha, Barbarics Kálmán 4 kg. ps., Ballér Ferenc 2 i 3/4 kg. ps., Kolosa János 5 Din., Ballér János 5 Din., Ballér Stevan 5 kg. graha, Barbarics Stevan 5 Din., Bankó Vince 20 kg. repe, Bakó Stevan 2 kg. ps., 12 kg. krump., Eden necstetoga iména Kolman 6 Din., Pécsék Ivan 5 Din., Zibrik Verona 5 Din., Trauč Stevan 3 kg. ps., 19 kg. krump., Pécsék Miklós 7 Din., Krancsics Iván 2 kg. ps., Dervarics János 3 i 1/2 kg. psena, Sinkéc Ádám 3 kgr. krump., 8 kg. repe, Bankó Iván 4, Pócák János 2 Din., Zelezen Ferenc 15 kg. krump., Hujsz József 4, Kericsmár József 2 Din., Pavlics Ferenc 11 kg. krump., Podlêszek Ivan 2 kg. graha, Novák Ferenc 5 Din., Luthár Stevan 5 kg. ps., 16 kg. krump., Bankó Zoltán 8 kg. krump., Cipót Stev. 1 kg. ps., Szlívnyek Ferenc 20 kg. krump., Skalics János 5 Din., Fliszár Károly 3 kg. ps., 16 kg. krump., Ródi Anna 10 kg. krump., Siftár Ferenc 1 1/2 kg. ps., Luthár János spolar 2 kg. ps., 16 kg. krump., Luthár Károly 10 Din., Luthár Mátyás 1 kg. ps., Kericsmár Lajos 6 kg. mele, Gergorec Éva 18 kg. krump., Rátkai Lajosné 50 kg. krump., Luthár Károly 3 kg. ps., 29 kg. krump., Barbarics Lajos 10 kg. krump., Rituper Lajos 5 Din., Novák József 5 kg. krump., Horváth János 2 kg. ps., 3 gláve zelja, Fercsko János 1 Din., Kericsmár Juli 2 kg. ps., 33 kg. krump., Cór József 15 kg.

krump., Gyergyék József 2 Din, Siplics Stevan 2 kg. ps., 5 gláv zelja, Mikola Stevan 30 kg. krump., 5 gl. zelja, Podlészek Stevan 2 kg. graha, Lutharics József 25 kg. krump., 3 gl. zelja, Cipót Ferenc 2 kg. ps., 6 gl. zelja, Podlészek Vince 3 Din, Kardos Ivan 2 Din, Luthár Mária 54 kg. krump., 5 kg. graha, 5 gl. zelja, Luthár József 'zupán 5 Din, 6 kg. ps., Vótek Jo'zef 2 kg. graha, 2 gl. zelja. *Z-Moscánec*: Banfi Jozsef 10, Obál József 2, Obál Ferenc 5, Küronya Miklos 3, Küronya Stefan 2, Kolosa János 2, Zrinszki Stevan 3, Zrinszki János 1, Zrinszki Stevan 2, Küronya Mári 2, Horváth János 2, Skerlák Zsuzsa 1, Temlin József 2, Santavec Sándor 1, Bükvics János 5, Lendvai Stevan 5, Leber Mátyás 5, Hassáj Imre 1, Emri Stevan 2¹/₂, Emri Mári 3 dináre pènez, Banfi Jo'zef 10 kg. jabok, Obál Ferenc (stev. 59) 7 kg. krump., Obál Jo'zef 9, Obál Stevan 4, Küronya Miklós 5, Zrinszki János 4, Rituper Stevan 5, Zrinszki Ferenc 2, Temlin József 6, Temlin Stevan 9, Safrán Kálmán 5, Bükvicsova 5, Hassáj Ferenc 6, Zrinszki Ferenc 4, Temlin György 5, Zelko Stevan 3, Banfi Ivan 3, Banfi Juli 2, Emri Ferenc 3 kg. krumpisov, Obál Ferenc 4 kg. psena, Banfi Fezenc 5 kg. repe, Csök Ádám 1¹/₂ kg. graha, Rituper Ivanova 1 kg. graha 2 l. psena, Bükvicsova 3 l. ps., Zrinszki Iván 5 kg. repe. Ocsek Ferenc 1¹/₂ l. psena, Hassáj Sándor 2, Csarni János 2, Banfi Stefan 2 kg. graha. Vszevküp 64.5 Din, 87 kg. krump., 8¹/₂ kg. graha, 10¹/₄ kg. psena, 10 kg. jabok, 10 kg. repe le nabráno po vréloszti i trüdi Bánfi Stefana, Fuzsz Jánosa iⁿ Zrinszki Károlya. *Z-Lemerja*: Bencsec Árpád 10 Din., 3¹/₂ kg. graha, Skrilec Miklós 3 gl. zelja, Skrilec Liza 3 D, Banfi Iván 5 D, 2 gl. zelja, Zelezen Ferenc 2 D, Skrilec Mihály 3 D, Fliszár Sándor 4 kg. mele, Fuzsz Iván 2 kg. ps., Szecsko Kálmán 10 D, 2 kg. graha, Bánfi Béla 2 kg. graha, Bükvics Stevan 5 kg. krump., 4 gl. zelja, Bükvics Miklós 2 D, Flegar Sándor 2¹/₂ kg. ps., Börcz Kálmán 1/2 kg. ps., Flegár Kálmán 7 kg. graha, Hassáj Ferenc 2 D, Celec Sándor 3¹/₂ kg. graha, Vljaj Stevan sztarési 5 D, Vljaj Stevan ml. 2 D, 2 gl. zelja, Vljaj Ferenc gost. 10, Szapács János 2, Drvarics János 4, Zakócs Anna 1 D, Szapács Judit 1 kg. ps., Szapács János 3 kg. ps., 13 kg. krump., Zorko Stevan 2 kg. graha, Dervarics Mihály 5 D, Keleman József 1 kg. ps., Banfi Iván 2 D, Skrif-

lec Iván 2 kg. ps., 4 gl. zelja, 2 kg. graha, Dervarics Sándor 1¹/₂ kg. mele, N. N. 2 D, Jónás József 2 D, Tomlin Kálmán 4 gl. zelja, Zorko János 10 kg. ps. Vszevküp 72 D, 22 kg. psena, 18 kg. krump., 5¹/₂ kg. kukr. mele, 19 gláv zelja, 23 kg. graha szta nábrala na búdjonye Cselák Stefan kurátora Bükvits Berta i Cselák Etelka z-pomocstov Hassáj Franca. Nátopléša hvála vsem! *Z-Vesecice*: Fliszár Stevan 3 kg. psenice, Novák Miklos 8, Neracsics Ferencova 1, Kocsis Ferenc 2, Perkics Jo'zef 6, Novák Iván 4, Kumin Iván 3, Fliszár József 2, Bencsec Mihály 1, Titán Károly 4, Domján Ferenc 1, Szmodis Tomás 2, Perkics Mihály 5 kil psenice. *Z-Martjánec*: Üllen János 6, Poredos Jo'zef 9, Horváth István Vljaj 9, Üllen Ferencné 5, Pintarics József 7 i Stevan 7, Veron József 12, Pintarics József 5, Skrabán Stevan 4 kile psenice, Heklics János 10 din. pènez. *Z-Szakovszke* vészi 20 l. psenice. Jáko lépa hvála za vsze dobrovolne dári tak daritelom, kak pobérávcem!

Dári na Diacski Doma v pucinszkoj fari po zlátoj knigi: Flegar Kolman Lemerja 10, Vukan János Pecsarovci 10, Kumin Karolina Pucincinci 10, Beako Márja vucitelica Bodonci 30, Vljaj Ferenc podinspektor Predanovci 100, Bükvits Sándor Brezovci 10, Krnszko ogengaszilno društvo pri božičnom zvečarki solszke decé v Andrejci nábralo 25, Kúhar Verona Polana 10, Zelko Ferenc Chicago 100, Czipott Ivan Polana 20, Rátkai Ödöa Andrejci 30, Luthár Kolman M. Sobota 50, Luthár Károly Ljubljana 25, Vljaj Iván Predanovci 30, Krancsics Jánosova Pucinci 10, Goricsán Károly Polana 10, Pucinszki mladénci pri növoletnom pozdrávlanyi dobleni 60, Kiszilák Mihály Brezovci 10, Péntek Ferenc Polana 10, Külits Mihály fári kurátor Brezovci 20, Skrilec Béla Brezovci 10, Kercesmar Péter Pužavci 5, Siftar Lajos Polana na szp. pek. dús 150, Koltai Vince Ratkovci 20, Godina Lajos Pecsarovci 10, Szapács János Lemerja 5, Vljaj Miklós Predanovci 20, Kúhar Kolman (Beacak) Pucinci 30, Sebjanits Mihály Krajna 10, Fuzsz József Brezovci 10, Banfi Miklos Pecsarovci 10, Kúhar Janos (brežni) Pucinci 20, Vratarics Miklós Predanovci 50, Szlavic Károly Predanovci 20, Merica Stefan Predanovci 20 din. — Vszém etim dobrovolnim daritelom naj vsze plácsa miloscse Bóg, ár szo Nyemi vugodni etaksi áldovi!